EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 2.3.2021
COM(2021) 94 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

i henhold til artikel 77 i tjenestemandsvedtægten

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

i henhold til artikel 77 i tjenestemandsvedtægten

RETSGRUNDLAG

I henhold til artikel 77 i tjenestemandsvedtægten, senest ændret i 2013[1], vurderes den pensionsberettigende alder hvert femte år med start den 1. januar 2014 på grundlag af en rapport, som Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten skal navnlig undersøge udviklingen i den pensionsberettigende alder for offentligt ansatte i medlemsstaterne og udviklingen i levealderen for tjenestemænd i institutionerne.

Medlovgiverne besluttede også, at Kommissionen, hvor det er relevant, skal fremsætte forslag om ændring af den pensionsberettigende alder i overensstemmelse med konklusionerne i denne rapport og under særlig hensyntagen til udviklingen i medlemsstaterne.

Denne rapport gennemfører ovennævnte bestemmelse, idet den navnlig undersøger udviklingen i den pensionsberettigende alder for de offentligt ansatte i medlemsstaterne og udviklingen i levealderen for tjenestemænd i institutionerne mellem 2014 og 2018.

1. RAPPORTENS ANVENDELSESOMRÅDE

I henhold til artikel 77 i tjenestemandsvedtægten skal udviklingen i den pensionsberettigende alder for de offentligt ansatte i medlemsstaterne og udviklingen i levealderen for tjenestemænd i institutionerne vurderes hvert femte år, hvorved der fastsættes en femårig referenceperiode for denne rapport mellem den 1. januar 2014 og den 31. december 2018.

Medlovgiverne fastlagde et materielt anvendelsesområde, der omfatter både udviklingen i den pensionsberettigende alder for de offentlige ansatte i medlemsstaterne og udviklingen i levealderen for tjenestemænd i institutionerne. Det blev endvidere præciseret, at Kommissionen, når den vurderer muligheden for at ændre den pensionsberettigende alder, bør være særlig opmærksom på udviklingen i medlemsstaterne.

Som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union pr. 1. februar 2020 indberettes der ingen data for Det Forenede Kongerige. Den analyse, der foretages i denne rapport, vil således danne grundlag for fremtidige foranstaltninger. Selv om det fuldt ud anerkendes, at Det Forenede Kongerige var en medlemsstat i referenceperioden, forekommer det derfor ikke hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at medtage data om situationen i Det Forenede Kongerige.

2. BAGGRUNDSOPLYSNINGER

2.1. Indsamling af data

Eurostat anmodede eksperter fra medlemsstaterne om at indsende årlige data inden for rammerne af arbejdsgruppen vedrørende tjenestemandsvedtægtens artikel 83. Denne har kompetence til at behandle ethvert spørgsmål vedrørende metoden til gennemførelse af bilag XII til tjenestemandsvedtægten i samarbejde med Eurostat.

For at opfylde sin rapporteringsforpligtelse og i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union anmodede Europa-Kommissionen medlemsstaternes delegerede i artikel 83-arbejdsgruppen om inden udgangen af 2019 at fremlægge data om

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013.

deres respektive pensionsordninger for offentligt ansatte og bekræfte pålideligheden heraf. Disse vedrørte navnlig den gældende pensionsberettigende alder i referenceperioden og andre regler for pensionsordningernes funktion.

2.2. Metodologiske aspekter

Det er kun i et vist omfang muligt at sammenligne pensionsydelser mellem medlemsstaterne, da der er strukturelle forskelle mellem pensionsordninger. Det bør navnlig bemærkes, at ordningerne for tjenestemænd i medlemsstaternes centraladministrationer muligvis ikke omfatter de samme populationer, dvs. at ordningerne i medlemsstaterne omfatter enten tjenestemænd i centraladministrationen, alle ansatte i den offentlige sektor eller hele den erhvervsaktive befolkning, herunder tjenestemænd i centraladministrationen.

Desuden er nogle nationale ordninger løbende finansierede pensionssystemer (dvs. hvor pensionsbidragene fra de erhvervsaktive omfordeles til dem, der er gået på pension) i modsætning til dem, hvor arbejdstagerne bidrager til deres egne fremtidige pensioner. I visse nationale ordninger kan pensionsalderen endvidere tage hensyn til kønsbestemte forskelle.

Som bekræftet i EU-domstolenes retspraksis[2] er pensionsordningen for EU-tjenestemænd en teoretisk (virtuel) ydelsesdefineret fond, hvor de ansattes bidrag finansierer de bidragydendes fremtidige pensioner. Bidragene dækker reelt omkostningerne til de pensionsrettigheder, der er erhvervet i et givet år, og er på ingen måde knyttet til dette års pensionsudgifter[3].

2.3. Fastsættelse af den normale pensionsberettigende alder

I artikel 77 i tjenestemandsvedtægten henvises til den pensionsberettigende alder, der også benævnes den normale pensionsberettigende alder. Dette udtryk svarer til den alder, hvor EU-ansatte uden videre kan gå på pension uden fradrag i pensionen. Pr. 1. januar 2014 er den normale pensionsberettigende alder for EU-ansatte blevet hævet til 66 år for personale ansat fra 2014. Der gælder overgangsbestemmelser for personale, der er ansat før denne dato.

Der er to undtagelser fra den normale pensionsberettigende alder:

- For det første kan ansatte anmode om tidlig pensionering, dvs. pensionering, inden de når den normale pensionsberettigende alder. Pr. 1. januar 2014 er aldersgrænsen for tidlig pensionering blevet hævet til 58 år for alle ansatte. Tidlig pensionering medfører altid en betydelig nedsættelse af pensionen[4].
- For det andet kan de ansatte efter ansøgning, og forudsat at ansættelsesmyndigheden finder det berettiget i tjenestens interesse, fortsætte med at arbejde, indtil de fylder 67 år. Undtagelsesvist kan de ansatte fortsætte med at arbejde, indtil de fylder 70 år, hvorefter de pensioneres automatisk den sidste dag i den måned, hvor de fylder henholdsvis 67 eller 70 år.

3. UDVIKLINGEN I DEN RESPEKTIVE PENSIONSBERETTIGENDE ALDER FOR TJENESTEMÆND I MEDLEMSSTATERNES CENTRALADMINISTRATIONER

Nedenstående diagrammer viser udviklingen i den normale pensionsberettigende alder, den pensionsberettigende minimumsalder og den pensionsberettigende maksimumsalder for

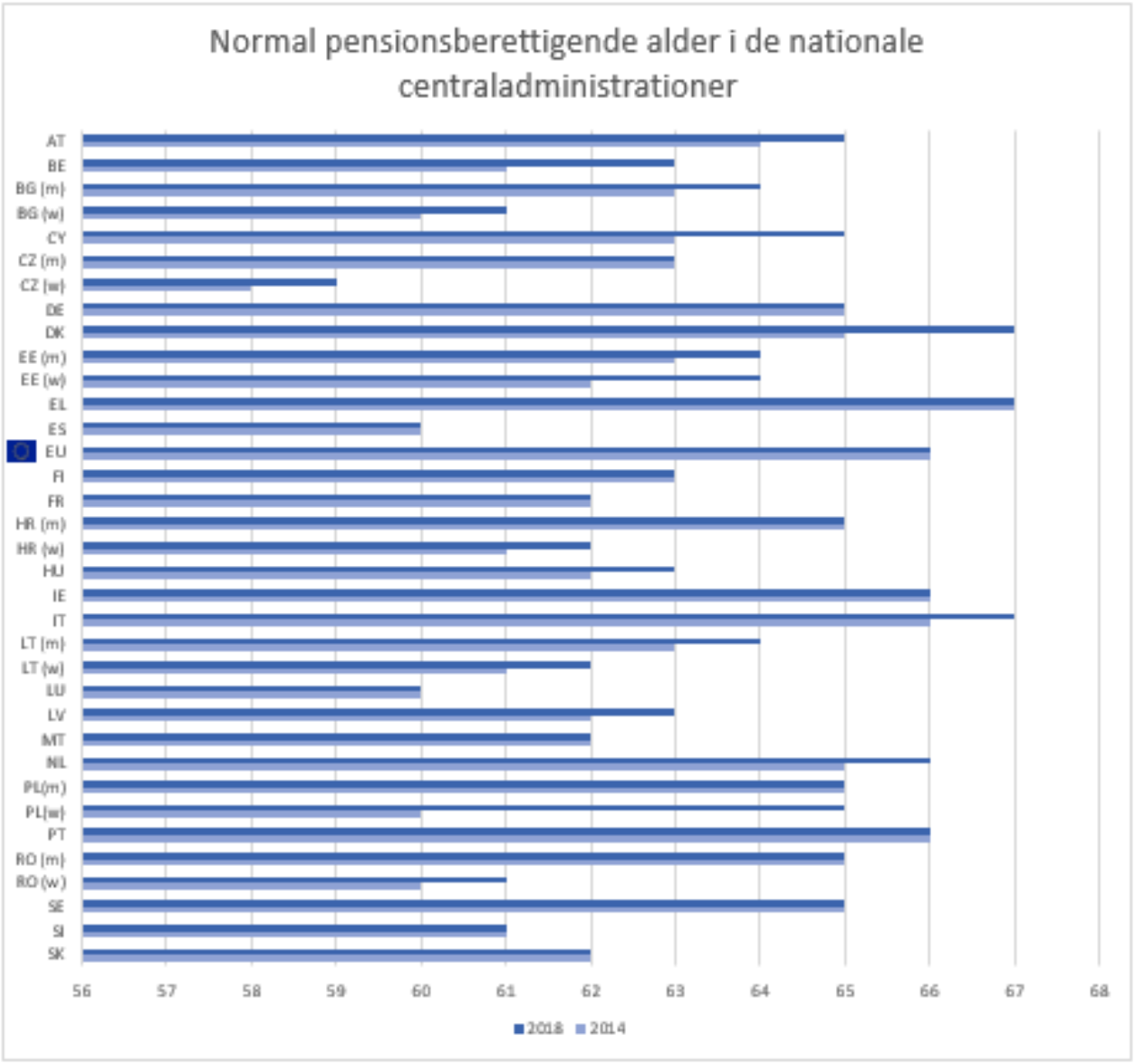
[2] Se navnlig sag F-105/05, Wils mod Parlamentet, præmis 85, og sag T-439/09, Purvis mod Parlamentet, præmis 45.

[3] Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af bilag XII til tjenestemandsvedtægten (COM(2018) 829 final.

[4] I henhold til artikel 9 i bilag VIII til tjenestemandsvedtægten nedsættes den relevante pension med 3,5 % for hvert år, hvormed den normale pensionsberettigende alder adskiller sig fra den faktiske pensionsalder.

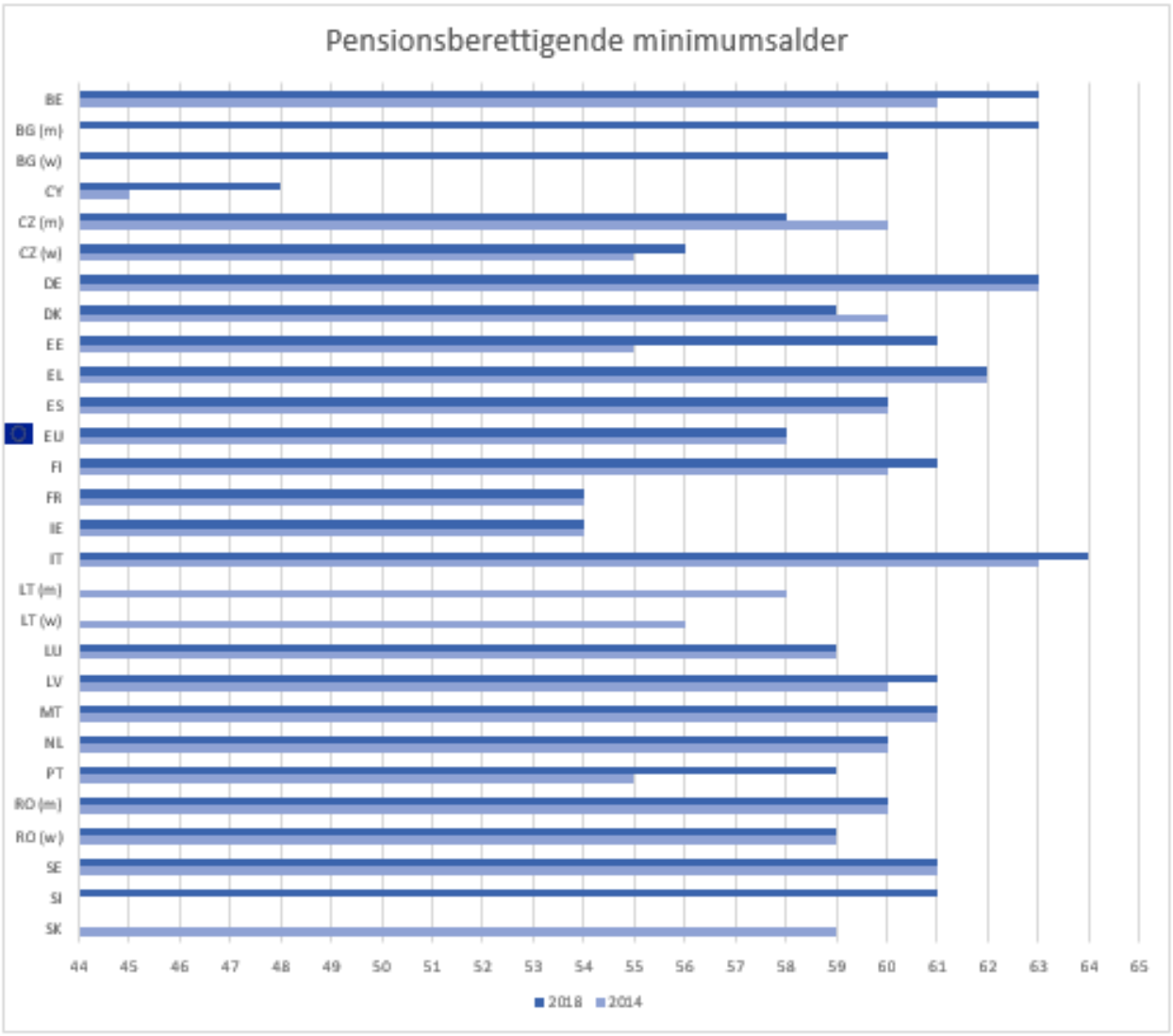
ansatte i medlemsstaternes centraladministrationer[5]. De medlemsstater, der ikke er nævnt i tabellerne, har enten ikke indsendt data til Eurostat eller har ikke en pensionsberettigende minimums- eller maksimumsalder.

3.1. Normal pensionsberettigende alder i medlemsstaternes centraladministrationer

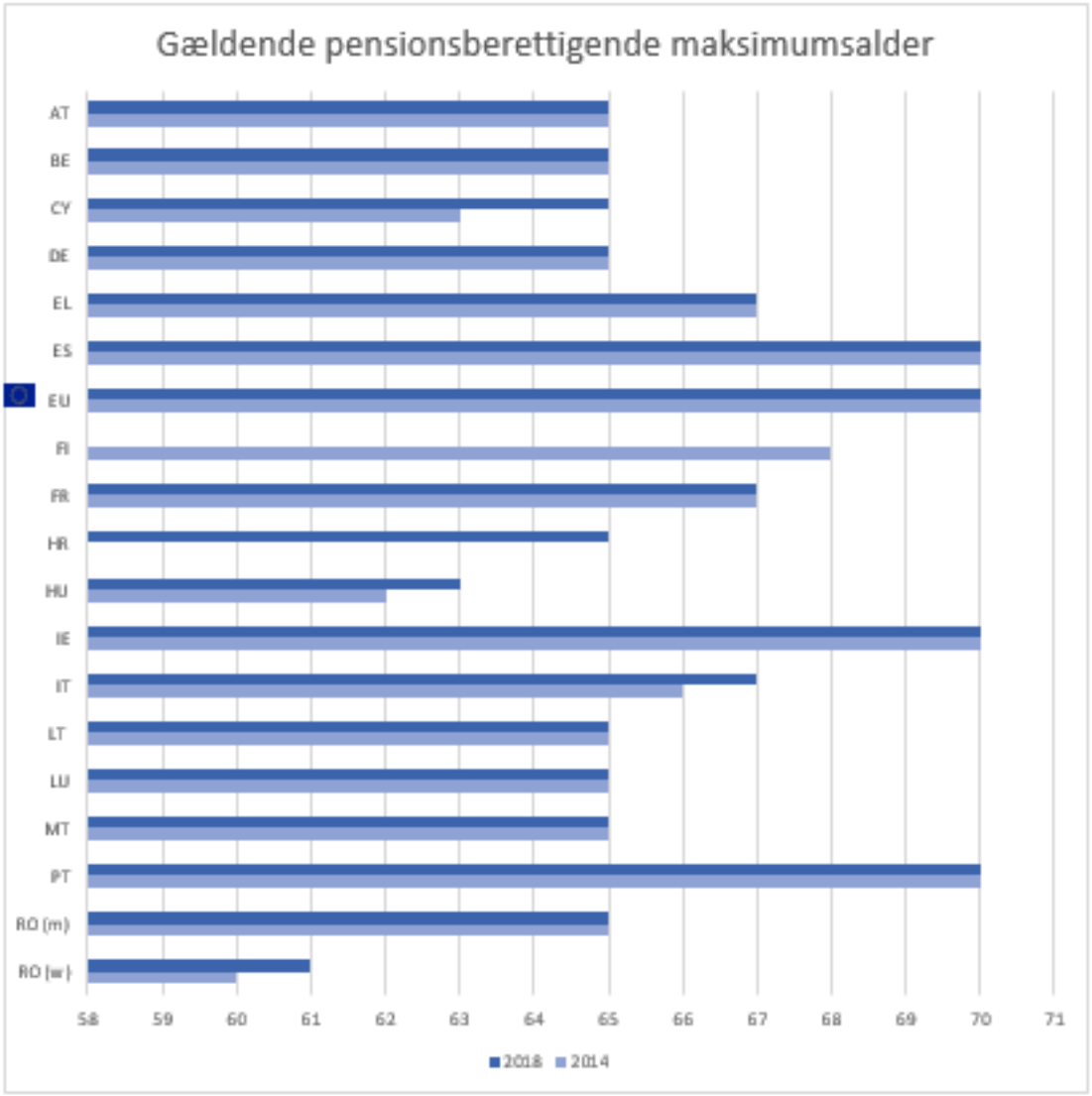

[5] I tilfælde, hvor medlemsstaterne har indsendt data i parentes (dvs. en pensionsberettigende minimumsalder på mellem 56 og 60 år), er den højeste værdi angivet i diagrammet.

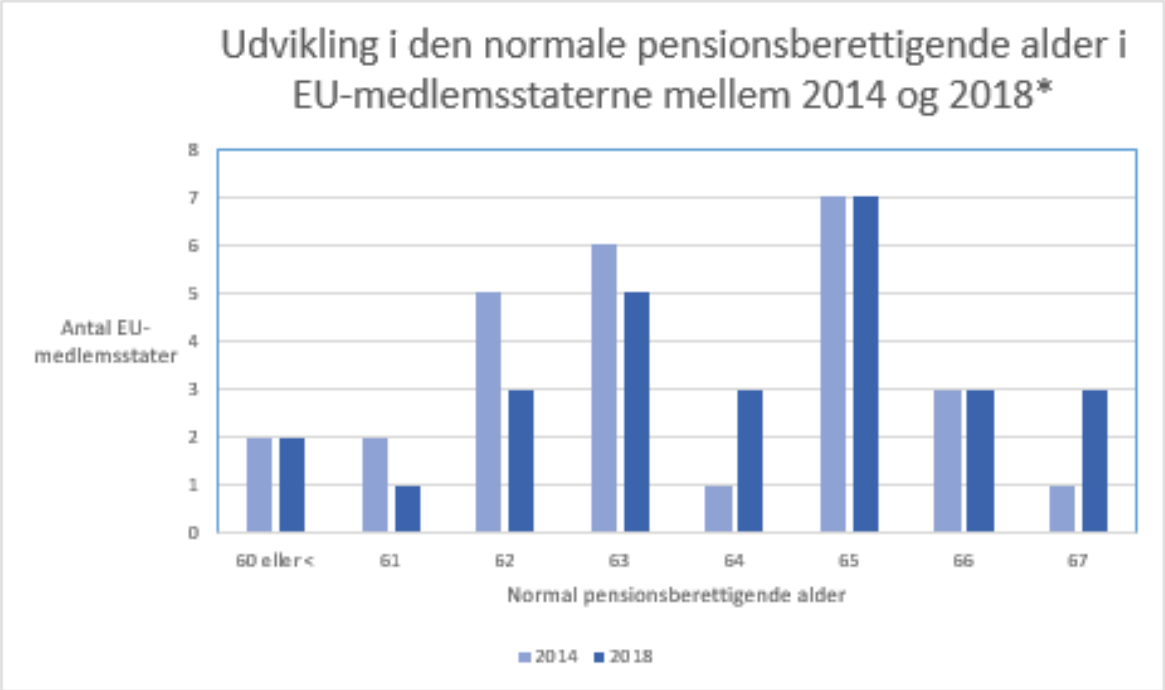
3.2. Pensionsberettigende minimumsalder

3.3. Pensionsberettigende maksimumsalder

3.4. Vurdering af udviklingen i den pensionsberettigende alder for offentligt ansatte i medlemsstaternes centraladministrationer

Denne tabel bygger på data i tabel 3.2. For lande, der har en differentieret pensionsberettigende alder for kvinder og mænd, er den højeste værdi angivet i ovenstående tabel.

Ovenstående diagrammer viser udviklingen i den pensionsberettigende minimumsalder, den normale pensionsberettigende alder og den pensionsberettigende maksimumsalder for tjenestemænd i EU-medlemsstaternes centraladministrationer mellem 2014 og 2018.

Der kan observeres en forskel, da nogle medlemsstater ikke har en pensionsberettigende minimumsalder, mens der i andre medlemsstater ikke er nogen forskel mellem den pensionsberettigende maksimumsalder og den normale pensionsberettigende alder for tjenestemænd i centraladministrationen.

I lyset heraf, og selv om denne indsamling af data giver et nyttigt fingerpeg om den respektive pensionsberettigende alder i medlemsstaternes centraladministrationer, bør enhver sammenligning foretages med forsigtighed.

Vurderingen i 2014 viser, at én medlemsstat havde en normal pensionsberettigende alder, der var højere end den normale pensionsberettigende alder for EU-ansatte på 66 år, og at den normale pensionsberettigende alder i alle medlemsstater varierede mellem 58 og 67 år.

Vurderingen i 2018 viser, at tre medlemsstater havde en normal pensionsberettigende alder, der var højere end den normale pensionsberettigende alder for EU-ansatte, og at den normale pensionsberettigende alder i alle medlemsstater varierede mellem 59 og 67 år.

I lyset af ovenstående fremsættes følgende bemærkninger:

- Den nuværende pensionsberettigende maksimumsalder for EU-ansatte (70 år) svarer til den højeste standard, der gælder i medlemsstaternes centraladministrationer.

- Den nuværende pensionsberettigende minimumsalder for EU-ansatte (58 år) er lavere end den gennemsnitlige pensionsberettigende minimumsalder, der gælder i de responderende medlemsstaters centraladministrationer (59,4 år)[6].
- Efter forhøjelsen af den normale pensionsberettigende alder for EU-ansatte fra 60 til 66 mellem 2004 og 2014 kan der observeres en indhentningseffekt i medlemsstaterne.
- Der kan fortsat observeres forskelle mellem medlemsstaterne i referenceperioden.
- Mellem 2014 og 2018 steg den gennemsnitlige normale pensionsberettigende alder blandt de responderende medlemsstater med mindre end et år.
- I 2018 havde 89 % af de responderende medlemsstater en normal pensionsberettigende alder svarende til eller under den normale pensionsberettigende alder for EU-ansatte.
- Siden reformen i 2014 er den normale pensionsberettigende alder for ansatte, der er omfattet af tjenestemandsvedtægten, jf. artikel 77, fortsat en af de højeste sammenlignet med medlemsstaternes centraladministrationer.

4. UDVIKLINGEN I LEVEALDEREN FOR TJENESTEMÆND I INSTITUTIONERNE

Vurderingen af udviklingen i levealderen for ansatte i EU-institutionerne er baseret på de demografiske parametre, der er fastsat i bilag XII til tjenestemandsvedtægten. De samme parametre anvendes ved den aktuarmæssige vurdering af pensionsordningen for EU-tjenestemænd, der foretages hvert år og hvert femte år.

Eurostat indsamler hvert år disse demografiske parametre på grundlag af observationer af populationen af deltagere i ordningen, herunder ansatte i aktiv tjeneste og pensionister. Oplysningerne modtages fra de institutioner og agenturer, hvis personale er med i ordningen.

Navnlig vurderes den forventede levetid for tjenestemænd og øvrige ansatte i institutionerne på grundlag af den overlevelsestavle, som Eurostat har udarbejdet med henblik på den aktuarmæssige vurdering af pensionsordningen for EU-tjenestemænd. Overlevelsestavlen afspejler de særlige karakteristika ved hele populationen af deltagere i ordningen og bygger således på en population, der er fuldt ud relevant for ordningen, hvilket forhindrer eventuelle skævheder. De overlevelsestavler, der afspejler dødelighedserfaringer, ajourføres hvert femte år, så de også afspejler de seneste dødelighedsobservationer[7].

4.1. Metodologiske aspekter

Eurostat anvendte fremadskuende overlevelsestavler i forbindelse med de femårige vurderinger af pensionsordningen for EU-tjenestemænd i både 2013 og 2018. De er godkendt af de eksterne aktuarer, der er udpeget i henhold til artikel 13, stk. 2, i bilag XII til tjenestemandsvedtægten.

De fremadskuende overlevelsestavler indgår som faktor i dødeligheden afhængigt af alder og det pågældende år. Disse tavler afspejler forventede fremtidige ændringer i dødeligheden ved at tage hensyn til observerede og forventede ændringer i dødeligheden for en defineret population i hele dens levetid[8].

---

6 Der erindres om, at tidlig pensionering fra 2014 altid medfører et betydeligt fradrag i pensionen, da den relevante pension nedsættes med 3,5 % af forskellen mellem den normale pensionsberettigende alder og den faktiske pensionsalder pr. år.

7 Artikel 9 i bilag XII til tjenestemandsvedtægten.

8 For eksempel ville den forventede levetid ved 65 år i 2018 blive ajourført på baggrund af den observerede dødelighed ved 65 år i 2018 og den forventede dødelighed ved 66 år i 2019, ved 67 år i 2020 og så videre og dermed foregribe fremtidige ændringer i dødelighedsmønstret.

Anvendelsen af fremadskuende overlevelsestavler udgør den bedste aktuarmæssige praksis sammenlignet med anvendelsen af tidsafgrænsede overlevelsestavler, der anvender dødelighedstal fra et enkelt år (eller en gruppe af år), og hvor det antages, at disse tal gælder i resten af en persons levetid. I modsætning til fremadskuende overlevelsestavler afspejler tabellen over levetid ikke eventuelle senere ændringer i dødeligheden[9]. Den valgte metode resulterer derfor i en højere forventet levetid end en tilgang baseret på tidsafgrænsede overlevelsestavler.

De fremadskuende EU-overlevelsestavler, som er udarbejdet af Eurostat, viser en tendens til fortsat stigning i den forventede levetid over en tidshorisont på 20 år baseret på udviklingen i dødeligheden hos den population, der er omfattet af pensionsordningen for EU-tjenestemænd. Denne tavle er baseret på observeringen af dødelighedsfænomenet blandt medlemmer af pensionsordningen for EU-tjenestemænd, hvorved eventuelle eksterne skævheder undgås.

Anvendelsen af en fremadskuende overlevelsestavle er i overensstemmelse med den bedste aktuarmæssige praksis. Denne forventede levetid afspejles i vurderingen af pensionsordningen for EU-tjenestemænd. På grundlag heraf justeres pensionsbidragssatsen hvert år for at sikre, at ordningen er i balance.

4.2. Sammenligning af den forventede levetid for EU-ansatte i 2013 og 2018

Dødeligheden for mænd og kvinder er forskellig. Derfor beregnes de aktuarmæssige overlevelsestavler for 2013 og 2018 separat, hvilket er i overensstemmelse med den bedste aktuarmæssige praksis.

Mænd

Alder	Forventet levetid 2013	Forventet levetid 2018	Stigning i forventet levetid (2014-2018)
18	65,7	65,8	0,078
19	64,8	64,8	0,078
20	63,8	63,8	0,078
21	62,8	62,9	0,078
22	61,8	61,9	0,078
23	60,8	60,9	0,078
24	59,8	59,9	0,078
25	58,8	58,9	0,078
26	57,9	57,9	0,078
27	56,9	57,0	0,078
28	55,9	56,0	0,078
29	54,9	55,0	0,078
30	53,9	54,0	0,078
31	52,9	53,0	0,078
32	51,9	52,0	0,078
33	51,0	51,0	0,078
34	50,0	50,1	0,078
35	49,0	49,1	0,078
36	48,0	48,1	0,078
37	47,0	47,1	0,078
38	46,0	46,1	0,078
39	45,1	45,1	0,079

Kvinder

Alder	Forventet levetid 2013	Forventet levetid 2018	Stigning i forventet levetid (2014-2018)
18	67,8	68,3	0,559
19	66,8	67,3	0,559
20	65,8	66,3	0,559
21	64,8	65,4	0,559
22	63,8	64,4	0,559
23	62,8	63,4	0,559
24	61,8	62,4	0,559
25	60,8	61,4	0,559
26	59,8	60,4	0,559
27	58,9	59,4	0,559
28	57,9	58,4	0,560
29	56,9	57,4	0,560
30	55,9	56,4	0,560
31	54,9	55,5	0,560
32	53,9	54,5	0,560
33	52,9	53,5	0,560
34	51,9	52,5	0,560
35	50,9	51,5	0,560
36	50,0	50,5	0,560
37	49,0	49,5	0,560
38	48,0	48,5	0,560
39	47,0	47,6	0,560

[9] En tidsafgrænset overlevelsestavle er derfor det gennemsnitlige antal ekstra år, en person ville leve, hvis han eller hun oplevede den aldersspecifikke dødelighed i det pågældende område og tidsrum i resten af sit liv. Tavlerne viser, at dødeligheden i gennemsnit stiger med alderen, men afspejler ikke udviklingen i dødeligheden over tid. I dette tilfælde formodes den fremtidige dødelighed at være nøjagtig den samme som den dødelighed, der observeres i dag.

40	44,1	44,2	0,079
41	43,1	43,2	0,079
42	42,1	42,2	0,079
43	41,2	41,2	0,079
44	40,2	40,3	0,080
45	39,2	39,3	0,081
46	38,3	38,3	0,082
47	37,3	37,4	0,083
48	36,3	36,4	0,084
49	35,4	35,5	0,086
50	34,4	34,5	0,087
51	33,5	33,6	0,090
52	32,5	32,6	0,092
53	31,6	31,7	0,096
54	30,6	30,7	0,100
55	29,7	29,8	0,105
56	28,8	28,9	0,112
57	27,8	28,0	0,120
58	26,9	27,0	0,129
59	26,0	26,1	0,138
60	25,1	25,2	0,146
61	24,2	24,3	0,155
62	23,3	23,5	0,163
63	22,4	22,6	0,172
64	21,5	21,7	0,179
65	20,7	20,8	0,184
66	19,8	20,0	0,183

40	46,0	46,6	0,560
41	45,0	45,6	0,560
42	44,1	44,6	0,560
43	43,1	43,6	0,561
44	42,1	42,7	0,561
45	41,1	41,7	0,562
46	40,1	40,7	0,563
47	39,2	39,7	0,564
48	38,2	38,8	0,566
49	37,2	37,8	0,568
50	36,3	36,9	0,570
51	35,3	35,9	0,573
52	34,4	34,9	0,577
53	33,4	34,0	0,582
54	32,5	33,0	0,588
55	31,5	32,1	0,596
56	30,6	31,2	0,605
57	29,6	30,2	0,616
58	28,7	29,3	0,629
59	27,8	28,4	0,645
60	26,8	27,5	0,659
61	25,9	26,6	0,672
62	25,0	25,7	0,682
63	24,1	24,8	0,690
64	23,2	23,9	0,695
65	22,3	23,0	0,697
66	21,5	22,2	0,696

Sammenligningen af den forventede levetid i 2013 og 2018 for ansatte i aktiv tjeneste (18-66 år[10]) viser en begrænset stigning i den forventede levetid.

2018-overlevelsestavlen for mænd viser en meget begrænset stigning i den forventede levetid fra 0,078 år (28 dage) i den yngre erhvervsaktive alder til 0,184 år (2 måneder, 6 dage) ved den normale pensionsberettigende alder.

2018-overlevelsestavlen for kvinder viser en begrænset stigning i den forventede levetid fra 0,559 år (6 måneder, 24 dage) i den yngre erhvervsaktive alder til 0,697 år (8 måneder, 14 dage) ved pensionsalderen.

I gennemsnit viser udviklingen i overlevelsestavlen for EU-ansatte en begrænset stigning i den forventede levetid for ansatte i institutionerne, nemlig 4 måneder i de yngre år og 5 måneder ved den normale pensionsberettigende alder.

5. UDVIKLINGEN I MEDLEMSSTATERNE

Ud over vurderingen i punkt 3 og 4 i denne rapport har Kommissionen også betragtet udviklingen i medlemsstaternes pensionssystemer.

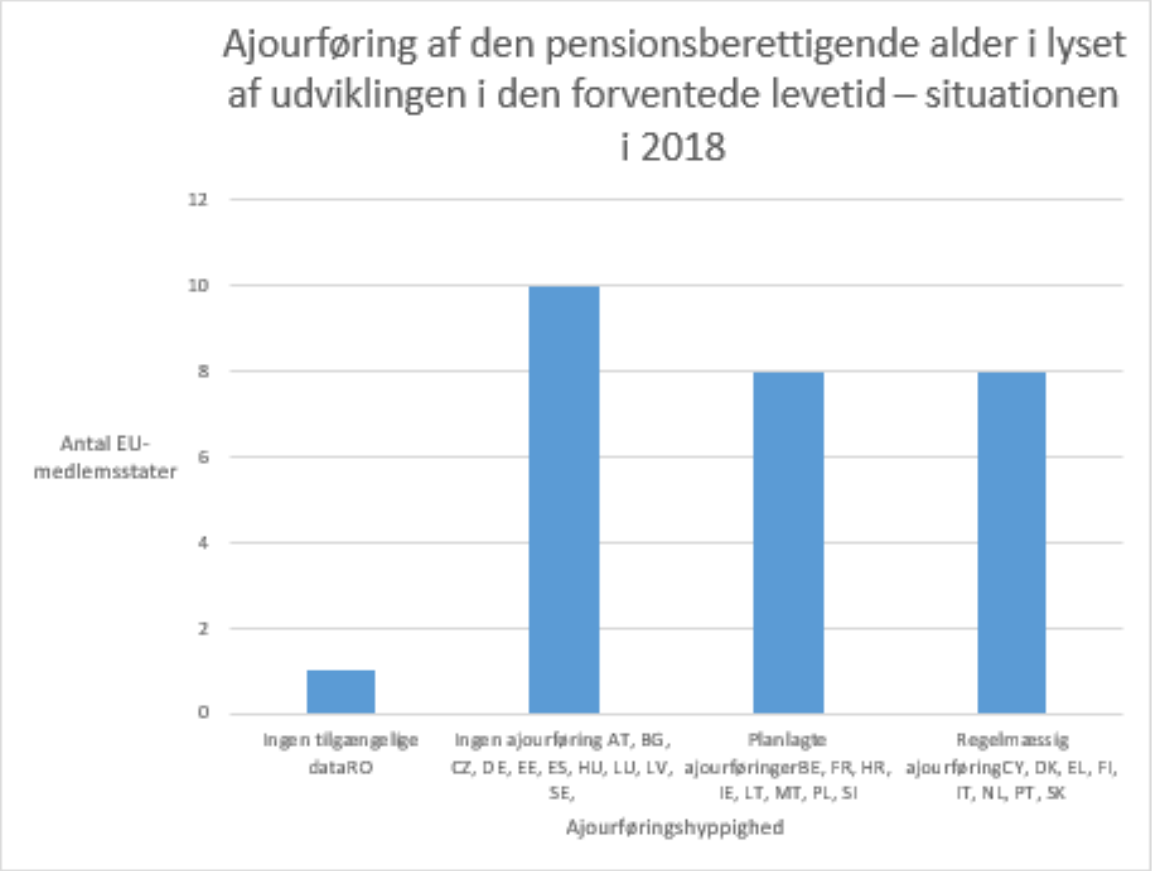
5.1. Ajourføring af den pensionsberettigende alder i lyset af udviklingen i den forventede levetid

I de fleste medlemsstater ajourføres den pensionsberettigende alder, enten regelmæssigt eller lejlighedsvis, for at afspejle udviklingen i den forventede levetid.

På grundlag af de oplysninger, som de responderende medlemsstater har givet inden for rammerne af artikel 83-arbejdsgruppen, er der blevet indkredset forskellige metoder blandt

[10] Det bemærkes, at det i henhold til artikel 52 i tjenestemandsvedtægten er muligt at fortsætte med at arbejde indtil det fyldte 67. år (hvis det er begrundet i tjenestens interesse) og det fyldte 70. år (undtagelsesvist).

medlemsstaterne med hensyn til praksis for ajourføring af den pensionsberettigende alder i lyset af udviklingen i den forventede levetid.

5.2. Observeret udvikling i medlemsstaternes pensionssystemer

I kølvandet på den globale finanskrise havde mange lande truffet foranstaltninger til at forbedre den finansielle holdbarhed af deres pensionssystemer. I overensstemmelse med mønstret i de reformer, der blev gennemført under og efter krisen, og som blev taget op i rapporterne om pensioners tilstrækkelighed fra 2015 og 2018, var forbedring af pensionernes holdbarhed fortsat et centralt fokusområde for pensionsreformerne i referenceperioden. Dette skete hovedsagelig ved at tilpasse pensionernes varighed til den forventede levetid. Forskellige medlemsstater har dog gjort dette fra forskellige udgangspunkter, med forskellige ambitionsniveauer og med forskellig vægt på kønsaspektet[11]. I 2020 har langt de fleste medlemsstater en pensionsberettigende alder, der er lavere end den pensionsberettigende alder for EU-ansatte.

Endvidere har nogle nylige pensionsreformer fokuseret på at lempe alderskravene for at modtage pension, forhøje pensionsydelserne, herunder basispensioner, og udvide pensionsdækningen[12]. I nogle tilfælde blev virkningen af lovfæstede reformer suspenderet eller udsat (f.eks. anvendelsen af "indekset for pensionsregulering" og holdbarhedsfaktoren),

[11] Europa-Kommissionen og Udvalget for Social Beskyttelse, *2018 Pension Adequacy Report* (Rapport om pensioners tilstrækkelighed), s. 101-102.

[12] OECD, *Pensions at a Glance 2019* (Pensionsoverblik). I Rådets konklusioner af 8. juni 2020 om Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 15/2019 med titlen "Gennemførelsen i Kommissionen af personalereformpakken fra 2014 – Der er opnået store besparelser, men ikke uden konsekvenser for personalet", dok 8635/20, opfordrede Rådet Kommissionen til at overvåge udviklingen i den faktiske pensionsalder og anvende ajourførte sammenlignelige data om medlemsstaternes pensionssystemer under henvisning til OECD's undersøgelse "Pensions at a Glance".

eller der blev skabt nye midlertidige muligheder for tidlig tilbagetrækning[13]. I andre tilfælde er det reformtempo, der blev skabt af finanskrisen i 2008-2012, for nylig aftaget, og flere medlemsstater har endog ophævet allerede vedtagne reformer og i nogle tilfælde genindført en lavere pensionsberettigende alder for kvinder og mænd.

Endvidere tages der i de fleste medlemsstaters langsigtede fremskrivninger ikke højde for forhøjelser af den pensionsberettigende alder ud over 66 år før tidligst i 2030[14].

Endelig ser det ud til, at flere medlemsstater for nylig har vedtaget fleksible pensionsregler, der har til formål at fremme et længere arbejdsliv og lette overgangen til pension, herunder fleksible former for overgang fra beskæftigelse til fuld pension[15].

KONKLUSIONER

(1) Siden 2014 har nogle medlemsstater hævet den normale pensionsberettigende alder for tjenestemænd i centraladministrationen. Ved udgangen af 2018 havde mere end 89 % af de responderende medlemsstater imidlertid en normal pensionsberettigende alder svarende til eller under den vedtægtsmæssige pensionsberettigende alder på 66 år for EU-ansatte.

(2) Baseret på en metode, der svarer til bedste aktuarmæssige praksis, viser udviklingen i EU's overlevelsestavler en meget begrænset gennemsnitlig stigning i den forventede levetid for ansatte i institutionerne i referenceperioden.

(3) I betragtning af den observerede udvikling i den pensionsberettigende alder i de nationale centraladministrationer og den begrænsede stigning i EU-ansattes forventede levetid vurderes den nuværende pensionsberettigende alder på 66 år for EU-ansatte som passende og svarende til de højeste standarder, der gælder i medlemsstaternes centraladministrationer.

(4) Ovenstående vurdering bekræftes også af analysen af udviklingen i medlemsstaterne. Den pensionsberettigende alder for EU-ansatte er fortsat en af de højeste sammenlignet med medlemsstaternes nationale pensionssystemer. Desuden viser den seneste udvikling en tendens til at ophæve visse tidligere beslutninger om at hæve den normale pensionsberettigende alder.

(5) Der er derfor på nuværende tidspunkt ikke grundlag for at fremsætte et forslag om ændring af den pensionsberettigende alder på 66 år som fastsat i artikel 77 i tjenestemandsvedtægten.

[13] Europa-Kommissionens og Udvalget for Økonomisk Politik: *2021 Ageing Report*, underlying assumptions & projection methodologies (Rapport om befolkningens aldring, underliggende antagelser & fremskrivningsmetoder), s. 35.

[14] Europa-Kommissionen og Udvalget for Social Beskyttelse, *2018 Pension Adequacy Report*, s. 126, tabel 10.

[15] Europa-Kommissionen og Udvalget for Social Beskyttelse, *2018 Pension Adequacy Report*, s. 103.